1065 Aika

Moonsorrow

Tääl' lakeuksilla Pohjolan he
asustelivat,
muuan pakanakansa lähes unhoon vaipunut.
ne vimmaiset, jotka veljiänsä puolustivat,
he, joita kastettu ei aikonutkaan tunnustaa.

He valloittivat, ryöstelivät
kunniaksensa
ja etenivät voittoisasti perääntymättä.
Vaan samat aikeet toisella, heitä pahemmalla;
vihollisen vanhan saarella saivat kohdata.

Koskaan eivät he uhkaa
väistäneet,
tarttuivat kirveisiinsä jumalten.
Vastus kuitenkin vahvistuneena
päättänyt oli heidät musertaa.

Oli kääntyvä uusi sivu
taistelussa ruttoa vastaan.
Eihän kunniaa voi saavuttaa
jos jättää kokematta kuoleman.

...jäätyi verensä hankeen.

Valtakautensa lepää nyt pohjassa –
ylväs liekki sammui, vaan silti
voittaja saa häpeää kantaa:
he hukuttivat myös kunnian.

Nyt valtaistuimella istuu väärä
kuningas,
nälkäisten petojen kaitsija, peto itsekin.
Vaan alistettu kansa tuo ei koskaan katoa;
voi menneisyyteen itseÔmme emme unhoittaa.

On aika pysähtynyt.

Tištěno z pisnicky-akordy.cz

Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!